τα Αναξιμένης δε και Αναξαγόρας και Δημόκριτος. Το Αριστ.
τοιγάρτοι αἴτιον εἶναι φασι τοῦ μένειν αὐτὴν (τὴν γῆν) ἐν μέσῳ Περὶ οὐρανοῦ.
τῷ μένειν αὖ τὸ ταπεινοτάτην εἶναι τὸν ἀέρα τὸν παχυτάτου ὄντα καὶ Β. γ.
νοτίαν· τὰ τοιαῦτα ἔχοντα τὴν συναίθησιν ἔχειν· διὸ καὶ μέγα Τ.Δ. σ. 305
μέρος τοῦς ἀνέμους ἔχει συνεκκρίνεσθαι διὰ τὴν ἀνώμαλον. τὸν
δὲ τὸ δοῦναι εἶναι τὴν τοιαύτην φύσιν τὴν γῆν πρὸς τὸν ὑποκείμενον ἀέρα· τὸν δ' ὅτι ἔχουσι μεταφορὰν ὅσον ἰσοπαχῆ ἀφρὸν τὸν πάντοθεν πρεσβεύει, ὥσπερ ὅταν τις ἐπιχέῃ ὕδωρ. ἀλλὰ δὲ δύναται ὅμως τοιαύτη φύσις ἀσταθμητομάχητος καὶ μένειν ὁ ἀήρ, θεωρήσαι σχεδὸν ἐξουσ[illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Φέρε δὴ καὶ τοὺς ἀστέρας ἐξ ὑδρογόνων γενέσεως, „ Δ. ζ.
καθάπερ οἱ Ἐμπεδοκλῆς γέγραπται καὶ ἄλλοι, ἢ ὡς οἱ περὶ σ. 420
τὰ τοιαῦτα διαιροῦντες, ὃ ἐστὶν ἄλλως ἀρέσκει σφόδρα Πλάτωνι. Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ Δημόκριτον φασὶν αὐτοὺς ἐκ γῆς συστῆναι διὰ τὸ θερμὸν ἐν αὐτῇ κρυφθὲν ἐκφερόμενον· ἐνυδάρχον γὰρ εἶναι συμβαίνειν φασὶν, ὥσπερ ἐξ ἀτμῶν τῆς γενέσεως αὐτοῖς· ἀλλ' οὐκ ἐν ὕδατι ὑγρᾷ οὐδὲ ὑγρᾷ τὸ μεταβάλλοντος.

Δημόκριτος

207

Αριστ. Περι ουρανου Β. γ. Τ. Β. σ. 405

« Αναξιμένης δε και Αναξαγόρας και Δημόκριτος το πλάτος αίτιον είναι φασι του μένειν αυτην (την γην) ου γαρ θέμνειν αλλ' επισκεπτέον τον αέρα τον κάτωθεν, όπερ φαίνεται τα πλάτος έχοντα την σκιάτην ποιειν. ταυτα γαρ και προς τους ανέμους έχει δυσκινήτως δια την ανθέρεισιν. Ταυτο δη τουτο ποιειν τω πλάτει φασι την γην προς τον υποκείμενον αέρα. τον δ' ουκ έχοντα μεταξηναι τόπον ικανον αθρόον τω κάτωθεν ηρεμειν, ώσπερ το εν [illegible] ύδρας ύδωρ. Ότι δε δύναται πολυ βάρος φέρειν [illegible] ενος και μένειν ο αηρ, θεκμήρια πολλα λέγουσι [illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πάλιν ουν επισκεπτέον τις ο τρόπος της εξ αλλήλων γενέσεως, πότερον ως Εμπεδοκλης λέγει και Δημόκριτος, η ως οι εις τα επίπεδα διαλύοντες, ή έξιν άλλος τρόπος παρα τούτους. Οι μεν ουν περι Εμπεδοκλέα και Δημόκριτον λανθάνουσιν αυτοι αυτους ου γένεσιν εξ αλλήλων ποιουντες αλλα φαινομένην γένεσιν. ενυπάρχον γαρ έκαστον εκκρίνεσθαι φασιν, ώσπερ εξ αγγείου της γενέσεως ούσης αλλ' ουκ έκ τινος ύλης, ουδε γίγνεσθαι μεταβάλλατος.

" Τ. Ι. σ. 420.